

s t a r e c k i

TOMASZ STARECKI

Tomasz Starecki urodził się 27 listopada 1964 roku w Warszawie. W 1983 roku jako finalista Olimpiady Matematycznej ukończył XIV Liceum Ogólnokształcące im. Klementa Gottwalda (obecnie Stanisława Staszica). Nie zdecydował się jednak na Wydział Matematyki Uniwersytetu Warszawskiego, wychodząc z założenia, że ciekawsza jest możliwość praktycznego wdrażania wszelkich wysiłków umysłowych, i rozpoczął studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. Tytuł magistra inżyniera w specjalności Aparatura Elektroniczna, za pracę dyplomową *Blok programowanych układów wejścia/ wyjścia do systemu pomiarowego zintegrowanego z komputerem personalnym klasy IBM PC/XT/AT*, uzyskał we wrześniu 1988 roku.

Około pół roku przed ukończeniem studiów, w marcu 1988 roku, rozpoczął pracę jako konstruktor w zespole doktora Wojciecha Nowakowskiego w Instytucie Maszyn Matematycznych, gdzie przygotował do wdrożenia do produkcji zaprojektowany w ramach swojej pracy dyplomowej moduł automatycznego systemu pomiarowego. Była to dla niego pierwsza okazja do bezpośredniego kontaktu z przemysłem i produkcją. Dzięki temu zebrał cenne doświadczenia praktyczne, które mógł później wykorzystywać zarówno w opracowaniach konstrukcyjnych, jak i w działalności dydaktycznej. Przełom lat 80. i 90. nie był jednak najlepszym okresem dla polskiego przemysłu elektronicznego — przy okazji przemian ustrojowych kolejne duże zakłady elektroniczne bankrutowały lub radykalnie ograniczały działalność, toteż po powrocie ze służby wojskowej musiał szukać nowego miejsca pracy. Po

zaledwie półrocznej próbie dalszej pracy jako konstruktor — w firmie Vigo — doszedł do wniosku, że zdecydowanie lepsze warunki do dalszego rozwoju będzie miał na macierzystej uczelni.

W kwietniu 1990 roku Tomasz Starecki został zatrudniony w Instytucie Podstaw Elektroniki, początkowo jako asystent-stażysta, po roku jako asystent. Pierwszy rok pracy na uczelni poświęcił w znacznej mierze na intensywną naukę języków obcych (angielski, francuski, hiszpański, japoński). Równolegle rozpoczął prace nad doktoratem. Jako dziedzinę badań naukowych obrał fotoakustykę, o której pierwszy raz usłyszał od... kolegi, z którym pracował w firmie Vigo. W 1992 roku rozpoczął prowadzenie wykładów „Mikrokontrolery jednocukładowe i ich zastosowania”, które cieszyły się olbrzymim powodzeniem studentów przez wiele lat. W 1993 roku opublikował swój

Słowa kluczowe

- fotoakustyka
- technika mikroprocesorowa i cyfrowa
- systemy i przyrządy kontrolno-pomiarowe
- zarządzanie projektami

S

pierwszy zagraniczny artykuł (w „Review of Scientific Instruments”) i wyjechał na blisko roczny pobyt do Japonii. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w czerwcu 1995 roku za rozprawę *Analiza porównawcza modeli komory Helmholtza do przyrządów pomiarowych typu PAS*. W 1996 roku ukazała się jego pierwsza, blisko 600-stronicowa monografia *Mikrokontrolery jednocukładowe rodziny '51*, której cały nakład 5000 egzemplarzy sprzedał się w ciągu zaledwie dwóch lat. Od początku lipca 1996 do końca czerwca 1997 roku Tomasz Starecki przebywał jako *visiting associate professor* w National Institute of Multimedia Education w Makuhari w Japonii. W 1999 roku opracował konspekt przedmiotu i rozpoczął zajęcia z „Microprocessor Systems” na studiach anglojęzycznych prowadzonych na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych. Pod koniec lat dziewięćdziesiątych zainteresował się metodyką zarządzania projektami, co zaowocowało jego współpracą z firmą IBM, dla której przez kilka lat, głównie w okresie 2000–2005, opracowywał materiały dydaktyczne i prowadził liczne szkolenia z tej tematyki. W 2002 roku ukazała się jego kolejna monografia *Mikrokontrolery 8051 w praktyce*. W październiku 2002 roku objął funkcję kierownika Zespołu Aparatury Impulsowej i Cyfrowej w Instytucie Systemów Elektronicznych, a w 2005 roku został zastępcą dyrektora instytutu ds. dydaktycznych. W 2009 roku opracował przedmiot i rozpoczął prowadzenie zajęć z „Wprowadzenia do zarządzania projektami”. W tym samym roku wyszła drukiem jego kolejna książka. Była to pozycja *Wybrane aspekty optymalizacji przyrządów fotoakustycznych*, którą przedłożył jako rozprawę habilitacyjną. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w grudniu

2009 roku. W 2010 wyjechał na kolejny roczny pobyt w Japonii, poświęcony głównie na przygotowanie kolejnych monografii.

Tomasz Starecki wielokrotnie uzyskał Nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej, zarówno za działalność dydaktyczną, jak i naukową. Owocem jego działalności zawodowej, oprócz wspomnianych już monografii, jest także kilkadziesiąt publikacji (głównie z zakresu fotoakustyki i elektroniki sprzętowej), liczne opracowania inżynierskie sprzętowe i programowe (z ciekawszych można wymienić np. generator impulsowy o czasie narastania i opadania zboczy poniżej 50 ps, edytor czcionek TrueType z obsługą formatów czcionek dalekowschodnich czy kompletny system do wielojęzycznego katalogowania zbiorów i obsługi biblioteki dla Wydziału Japonistyki Uniwersytetu Warszawskiego), zgłoszenia patentowe oraz ponad czterdziestu wypromowanych dyplomantów.

Zainteresowania Tomasza Stareckiego nie ograniczały się wyłącznie do elektroniki. Przez cały okres studiów oraz kilka następnych lat był aktywnym członkiem Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Warszawskiej, biorąc udział w kilkuset koncertach Zespołu w kraju i za granicą. Niemal od zawsze był też zafascynowany kulturą innych krajów, a zwłaszcza Japonii, co znalazło odzwierciedlenie m.in. w jego udziale w pracy zbiorowej *Japonia okresu Meiji. Od tradycji do nowoczesności*, do której napisał rozdział *Sumo narodowym sportem Japonii*.

Jest żonaty, ma troje dzieci. Usiłuje znaleźć złoty środek między pracą naukową, inżynierską, dydaktyczną, czasem poświęconym rodzinie i przyjaciółom oraz czerpaniem radości z życia.

